

Сирмашка Сарра спина нема вѣсть та отъ туй никакъ,
Не знай, що ны е заградило, а н г е л з - а що выка.

А з х щ ж да излазж да не бы са разумала,

И на камькх ще с' превзрин, умз н са стопака.

Азз пред' Бога щ ж да стана да Му са помоляж,

За І с а а к а с ы н а н дано да Го умоляж.

АВРААМИХ СТАВА ОТЪ ЛЕГЛО ТО,
СЪДНАЛЪ НА КОЛѢНЯ И СЪ БОГУ МОЛИ.

Охъ ле Боже! Ангелъ твой що ми принес' ферманъ,

Нѣсть возможно, да са върин, азъ туй добръ знамъ.

Щото Боже, Ты си ми направилъ должность,

Нѣсть възможно, но послушай Твоя речъ съиз мнолость.

Щеши да земнши Ісаака, варно разумѣвамъ,

Мен' некарай смъртно съ нежъ Іса'ка да залавамъ.

Давно, нашто члдо ще испали за любовь ти,

Бѣганье отъ Него вѣрно е не ще да бжди.

Но Господи! не дѣй ма кара окаянаго отца,

Туй да Сторж да закола С ы н а Ісаака.

Давно, че съиз тези думы тебе прогнѣвамъ,

Но че Ты си опроститель грѣшнымъ увѣavamъ.

Но зашто вола та Ти назады са не врзца,

Дай ми сила на сърдцето й агкость на дѹша та.

І с а а к а Сына за теб' да го не познавамъ,

Че тѣло й сърдце носъ за теб' да не разумavamъ.

Туй нечүто дѣло да заврша дай ми силаж,

Тези твож воляж да испалиж дай ми вѣрж.

По